

BERRAK YURDAKUL

Konuşmayan
tavus kuzu
Camio

DESTEK YAYINLARI: 1152
EDEBİYAT: 358

BERRAK YURDAKUL / KONUŞMAYAN TAVUS KUŞU CAMIO

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevini yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Asa Gilland - <http://www.asagilland.com>
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Eylül 2019 (2.000 Adet)
3. Baskı: Ekim 2020
4. Baskı: Mart 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-664-6

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

BERRAK YURDAKUL

Konusmayan
tavus kusu
Camio

Seraphim'in Doğumuna Nasıl Karar Verildiği ve Konuşmayan Tavus Kuşu Camio

Coronzon öylesine meşgul bir işadamıydı ki, karısı Avidya'yı evlendikleri günden itibaren yılda ortalama dört gün görebildi. Buna rağmen asla ihmalkâr bir koca olmamış, ayrı kaldıkları zamanlarda karısıyla telefon ve telgraflar aracılığıyla haberleşmiş, halini hatırını sormuş, çiçekler yollamış ve onu kıymetli hediyelere boğmuştu.

Avidya kanaatkâr ve mülayim bir kadın olduğu için kocasının bitmek bilmeyen iş seyahatlerine çıkmasından ötürü hiç şikâyet etmezdi.

Biricik kızının yapayalnız kalmaması, Coronzon'un malikânesinde çalışan uşakların, aşçıların, hizmetçilerin, kâhyaların, bahçıvanların ve şoförlerin elinde oyuncak olması için bir an bile tereddüt etmeden onun yanına yerleşen fedakâr annesi Ajnana ile beraber sakin bir yaşam sürmekte olan Avidya'nın keyfi, mutlu yuvasının ne vahim bir tehdit altında olduğunu fark ettiği o hazin günün sabahına dek gayet yerindeydi.

"Avidya!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı Ajnana. "Koş, yetiş! Başımıza büyük bir felaket geldi! Coronzon'un en yakın arkadaşı karısını boşamış!"

“Ne boşanması ayol?” dedi Avidya. “Onlar evleneli daha bir ay bile olmadı! Kim uyduruyor bunları?”

“Uydurma olması mümkün değil, bütün gazetelerin manşetlerinde aynı haber var” dedi Ajnana. Ne kadar telaşlı olduğu sesindeki titremeden anlaşılıyordu.

Avidya, “Ver bakayım şunu” diyerek gazeteyi annesinin elinden kaptı ve boşanma haberine şöyle bir göz attıktan sonra moda sayfasını okumaya koyuldu. “Gördün mü bak!” dedi Ajnana’ya dönerek. “Bu yazın en gözde rengi beyazmış! Gardi-robumda yeterli miktarda beyaz kıyafet bulunduğunu zannetmiyorum. Hadi hazırlan anne, hemen alışverişe çıkalım!”

“Tabii kızım, alışverişe çıkalım!” diye söylendi Ajnana. “Al-dığın beyaz elbiseleri de boşanmak için mahkemeye giderken giyersin artık! Bana bak Avidya, annen olarak seni uyarıyorum: Kocanı kaybetmen an meselesidir! *Hayallerinizdeki Servete Sahip Olan Erkeğe Sahip Olmanın Yüz Bir Yolu* adlı kitaptaki istatistikleri inceleyecek olursan, erkeklerin evliliğin üçüncü yılından itibaren karılarından sıkılmaya başladıklarını ve sizin evliliğinizin de boşanmaların en çok görüldüğü döneme girmiş bulunduğunu belki anlarsın.”

“İyice saçmaladın anne. Coronzon’un benden sıkılmış olma-sı imkânsız. Evlendiğimizden beri toplasan on gün bile beraber olmadık. Buraya geldiği zamanlarda da bütün gününü toplantı odasına kapanıp çalışarak geçiriyor. Sadece akşam yemeklerin-de birkaç saat görüşebiliyoruz.”

“Görüşmüyor olabilirsiniz ama her gün telgraflaşıyorsunuz. Ne biliyorsun, belki telgraflarda yazdığın şeylerden bıkmıştır veya seçtiğin sözcükleri, anlatım tarzını eskisi kadar beğenmi-yordur. Erkeklerin aklından neler geçtiğini asla tam olarak an-layamayız ve tedbirli olmak zorundayız.”

“Bu anlamsız konuşma bir gün sona erecek mi?” diye sordu Avidya, elindeki gazeteyi okumayı sürdürerek. “Şu habere bak ayol! Adamın biri on üç sayfalık kitap yazmış. O kadar kısa kitap mı olur, deli mi ne!”

“Korkarım durumun ciddiyetinin farkında değilsin. Belki de her geçen gün gençleştiğini falan zannediyorsun. Sana Coronzon’un ayda bir bile olsa uydu aracılığıyla bağlantı kurarak malikâneyi teftiş ettiğini hatırlatmak isterim. Bu bağlantılar sırasında sen onun göbeğinin ne kadar büyüdüğünü, saçlarının ne kadar azaldığını fark ediyorsun da, o senin yüzündeki kırıklıkların arttığını fark etmiyor mu zannediyorsun?”

“Dur bakayım! Şimdi hatırladım, en son uydu bağlantımızda hazırlıksız yakalandım ve karşısına makyaj yapamadan çıktım. Düşünüyorum da, o gün benimle biraz soğuk konuştu sanki. Üstelik bu hafta bana hediye olarak yollaya yollaya tuhaf bir tavus kuşu yolladı.”

“Ya, gördün mü işte!”

“Neymiş, dünyanın en değerli hayvanıymış! Yok efendim, konuşmayı biliyormuş, sekiz yüz milyon adet kelime dağarcığı varmış. Kim bilir ne paralar bayıldı o acayip yaratığa! Son telgrafında da utanmadan, Birleşik Tavus Kuşları Derneği Onursal Başkanı Büyük Üstat M. Alcofribas’ın (ki, kuşbilimi söz konusu olunca hiç kimse onun terliğini bile öpemez) hararetli tavsiyeleri üzerine satın almış bulunduğum tavus kuşumuz Camio’nun iyi bakılması için hiçbir masraftan kaçınma stop gerekirse özel bir veteriner kadrosu kur stop bir dahaki bağlantımda onu çok sağlıklı görmek istiyorum stop balayımızda nereye gitmek istersin stop diye yazmış.”

“Bu Büyük Üstat Pofpofribas da kimin nesiymiş? Rezalete bak! Sana hediye olarak bir tavus kuşunu mu layık görmüş pis cimriler? Saçma sapan da bir isim koymuşlar üstelik. Neyse, bu

hafta katılacağımız davetlere götürelim de biraz havamız olsun. Ev sahiplerine ‘Henüz yavru olduğu için bahçede yapayalnız bırakmaya kıyamadık’ deriz. Geçenlerde birileri, ta bilmem nerelerden getirttikleri kuşun iki kelime konuşmasıyla övünüp duruyordu. Neresi olduğunu tam çıkaramayacağım şimdi, Pala mıydı Gala mıydı neydi? Şeytanın bile unuttuğu bir adacık işte. Atlası açtım baktım, haritada bile yok. Kuşu bir görsen! İğrenç, kapkara bir yaratık. ‘*Dikkat! Dikkat!*’ diye yırtınarak bağıyor. Bir de bet sesli ki sorma, dayanılır gibi değil. Bizim tavus kuşunu ortaya çıkaralım da konuşan kuş nasıl olurmuş görsünler!”

“Ne konuşması ayol? Geldiği andan beri gagasından glug glugdan başka laf çıkmadı. Bahçenin içinde aptal aptal gezinip duruyor. Neyse, en azından bizimki kara değil, gelin gibi bembeyaz. Tavus kuşu olduğunu bilmeyen biri süslenmekte aşırıya kaçmış, moda kurbanı olmuş talihsiz bir kuğu zannedebilir. Yine de alımlı sayılır.”

“Güzelliğinden bize ne ayol?” diye söylendi Ajnana. “Bize bir faydası mı dokunacak sanki?”

“Öyle deme anne! En azından el âlem kıskançlıktan çatlayacak. Onların kuşları kapkara, bizimki kar beyazı. Hem de bu yılın moda rengiymiş. Yaşadık vallahi!”

“Bak evladım, sen anneni dinle. Kocanın sana böyle bir hilkat garibesi hediye etmesi iyiye alamet değil.”

Annesinin ısrarlı uyarıları yüzünden endişelenmeye başlayan Avidya, bir süre dalıp düşündükten sonra gözlerini korkuyla açarak “Galiba haklısın” dedi ve hıçkırarak ağlamaya başladı. “Kocam benden bıktı! Şimdi ne yapacağız?”

“Sakin ol, hiç endişelenme. Ben düşündüm taşındım bir çare...”

“Mahvoldum! Bittim ben! Gençliğimin baharında hayat arkadaşımı kaybettim!”

“Dur kızım, hemen telaşlanma. Benim bir planım...”

“Perişanım! Beş parasız kalmak, sokaklara atılmak üzereyim!”

“Ağlamayı kesersen bulduğum çareyi anlatacağım” diye çıkıştı Ajnana.

Bu sırada Avidya “Saçımı süpürge ettim, karşılığı bu muyuş?” diye dövünerek yerlerde yuvarlanıyordu.

“Derhal bir çocuk doğuracaksın!” diye kestirip attı Ajnana.

Duyduğu son cümlenin etkisiyle, Avidya’nın ağlaması bıçak gibi kesildi. “Çocuk mu? Sen iyiden iyiye üşüttün herhalde!” dedi ve toparlanarak ayağa kalktı. “Hamile kalacak olursam tanrısal fiziğimin ne kadar bozulacağını hayal etmek bile istemiyorum!”

“Kocanın seni boşayıp atmaması için bir çocuk doğurmak başka çaren yok! Şimdi beni dinle ve hemen uşaklardan birini çağırıp Coronzon’a telgraf çekeceğimizi haber ver. Ne yazacağı kelimesi kelimesine söylüyorum. Yaz:

Sevgili kocacığım stop evimin direği stop gözümün bebeği stop artık hasretin dayanılmaz hale geldi stop ailemizi geçindirebilmek için stop ne çok çalıştığını ve nasıl koşturduğunu bildiğimden stop ve son derece anlayışlı bir kadın olduğumdan stop beni görmeye daha sık gelmen için baskı yapmıyorum stop hâlâ balayına çıkamamış olmamızdan ötürü de stop sana zerre kadar kırgın olmadığımı bil stop senin yokluğunda stop yanı başımda senden bir parça taşımak arzusuyla stop yanıp tutuştuğumu stop ve içimdeki annelik içgüdüsüne stop artık karşı koyamadığımı stop bilmeni istiyorum stop senin dünyadaki en mükemmel stop baba olacağına dair stop hiç kuşku yok stop bu kararımı stop uygun bulup bulmadığımı stop bana en kısa zamanda bildir stop sana çılgınca âşık olan karın stop Avidya stop.”

“Ağzına sağlık anne! Çok güzel dedin.”

“Dur bakalım ne cevap gelecek?” dedi Ajnana. “Stopları doğru yerlere koydum değil mi?”

“Glug glug glug...” diyerek geçti Camio.

“Daha telgrafımızı çekeli on dakika oldu ayol” dedi Ajnana. “Cevap nasıl bu kadar çabuk geldi anlayamadım doğrusu!” dedi Ajnana.

“Benim kalbim dayanmayacak” dedi Avidya. “Sen oku şunu!”

“Sevgili karıcığım en kutsal varlığım yaşam pınarım stop bana bir vâris vermek yönündeki bilgece kararını sevinç göz yaşlarıyla karşıladım stop sen bu telgrafı okurken Birleşik Jinekologlar Derneği Onursal Başkanı Büyük Üstat M. Alcofribas (ki, mikroenjeksiyon bilimi söz konusu olunca hiç kimse onun terliğini bile öpemez) ve ekibi çoktan yola çıkmış olacaklar stop ben işlerimin yoğunluğundan ötürü oraya gelemesem de stop bu küçücük detay bir evladımız olmasını elbette engelleyemeyecektir stop seni ve henüz bir tüpte yolculuk etmekte olan aşk meyvemizi sevgiyle kucaklarım stop balayımızda nereye gitmek istersin stop.”

“Senin gibi anne olmaz olsun!” diye bağırdı Avidya.

“Şimdi kızıyor sun, ama sonradan bana çok dua edeceksin!” dedi Ajnana.

“Glug glug glug...” diyerek geçti Camio.

Seraphim'in Pek Garip Biçimde Dünyaya Gelişi

“Sevgili karıcığım en kutsal varlığım yaşam pınarım stop” diye yazmıştı son telgrafında Coronzon:

“Sen bu telgrafı okurken Birleşik Pedagoglar Derneği Onursal Başkanı Büyük Üstat M. Alcofribas'ın (ki, henüz doğmamış bir çocuğa en uygun dadıyı seçmek bilimi söz konusu olunca hiç kimse onun terliğini bile öpemez) evladımız için seçmiş olduğu dadı çoktan yola çıkmış olacak stop ben işlerimin yoğunluğundan ötürü doğumuna gelemeyecek olsam da stop bu küçücük detayın seni ve aşk meyvemizi canımdan çok sevdiğim gerçeğini asla değiştiremeyeceğini bilmeni isterim stop baleyimizde nereye gitmek istersin stop.”

“Daha ben hamile kalalı on bir hafta oldu” dedi Avidya. “Bu dadı neden böyle erkenden yola çıkmış anlayamadım doğrusu!”

“Boş versene, bırak erkenden gelsin” dedi Ajnana. “Nasıl olsa yaptırarak bir iş buluruz.”

“İyi günler” dedi, bir anda yanı başlarında beliren kadın. “Ratziel elmas kolyesini yuttuğu için biraz geciktik, ama endişe etmeyin. Hâlâ yirmi yedi dakika vaktimiz var.”

“Sen de kimsin ayol?” diye sordu Avidya. “Ratziel kim? Bize haber verilmeden bahçeye nasıl girdin?”

“Ben oğlunuz Seraphim’in dadısıyım. Adım Mama Nono. Ratziel ise kedimin adı, ama sizler onu göremiyor olabilirsiniz. Kimilerine ilk bakışta görünür, kimilerine yalnızca ışık belli bir açıdan vurduğunda görünür, kimilerineyse hiçbir zaman görünmez.”

Mama Nono’nun bu sözleri üzerine Avidya ve Ajnana hayretler içinde birbirlerine baktılar. Şaşkınlığını üzerinden ilk atan Ajnana oldu. Mama Nono’ya dönerek, “Çocuğun oğlan olacağını nereden çıkarıyorsunuz?” diye bağırdı. “Ayrıca bu uyduruk ismi kim icat etmiş? ‘Seraphim’ diye isim mi olurmuş? Torunum demeye bile utanırım doğrusu!”

“Sen hiç merak etme anne” dedi Avidya. “Oğlan olursa adını Astaroth koyacağım.”

“Bu kararınızı onaylamam mümkün değil” diyerek itiraz etti Mama Nono. “Seraphim’in adı çok önceden belirlenmiştir ve değiştirilemez.”

“Bak hâlâ Seraphim diyor torunuma!” diye haykırdı Ajnana. “Hem biz seni işe alacak mıyız bakalım?”

Avidya, “Birleşik Pedagoglar Derneği Onursal Başkanı Büyük Üstat M. Alcofribas’ın talimatları doğrultusunda...” diyecek olduyse da Ajnana, “Ben Kofkofribas mofkofribas tanımam!” diye bağırarak sözünü kesti.

“Bu kadını işe almazsak Coronzon beni kesin boşar” dedi Avidya, ağlamaklı bir sesle.

“Acele etmenizi rica edeceğim” dedi Mama Nono. “Yalnızca on dokuz dakikamız kaldı.”

“Glug glug glug...” diyerek geçti Camio.

Mama Nono'nun evlatlarına uygun bir dadı olup olmadığını tespit etmek amacıyla toplantı odasına çekilen Avidya ve Ajnana, kapıyı kapatır kapatmaz hararetle tartışmaya koyuldular.

“Bana soracak olursan...” dedi Ajnana... “Dadı olamayacak kadar genç ve tecrübesiz.”

“Üstelik fazlasıyla yaşlı” dedi Avidya. “Gözleri görmüyor, eli ayağı tutmuyor olmasın?”

“Aklı başında olan hangi yaşlı kadın saçlarını kazıtır?” dedi Ajnana. “Kel bir dadı duyulmuş şey değil.”

“Bu genç yaşında saçlarının ağarmış olması bence de çok tuhaf” dedi Avidya. “Benim saçlarım böyle bembeyaz olsaydı, belime kadar uzatmazdım doğrusu!”

“Görünmeyen bir kediyle konuşması iyiye alamet değil” dedi Ajnana.

“Görünmeyen bir kedinin boynuna el kadar elmas kolye takmış olması iyiye alamet değil” dedi Avidya.

“Bunca yıllık ömrümde daha çirkin bir kadına rastlamadım” dedi Ajnana. “İnsan suratına bakamıyor.”

“Bu kadar güzel ve çekici olması benim de hoşuma gitmedi” dedi Avidya. “Coronzon bunu uydu bağlantısında görüp beğenirse, beni kesin boşar.”

“Fazlaca asık suratlı ve asabi” dedi Ajnana.

“Hiç durmadan gülümsemesi benim de sinirlerimi bozdu” dedi Avidya. “Bu kadar neşelenecek ne var ayol? Bizimle alay ediyor olmasın?”

“Beş sandık dolusu eşyayla gelmiş” dedi Ajnana. “Malikâneye temelli yerleşme hayalleri kuruyor herhalde.”

“Yanında hiç eşya getirmemiş olması benim de gözümden kaçmadı” dedi Avidya. “Yıllarca üzerindeki o eprilmiş kırmızı elbiseyle mi gezecek? Belki de avansını cebe atıp sıvışmak niyetindedir.”

“Bir iş görüşmesine gelirken bu kadar da süslenilmez doğrusu” dedi Ajnana. “O ne biçim etek öyle? Rengârenk, gökkuşağı gibi.”

“Benim gözüm bu kadını zerre kadar tutmadı” dedi Avidya. “Ama Coronzon beni boşayacak diye korkuyorum.”

“Bana soracak olursan şu Hophopribas’a bir telgraf çekelim” dedi Ajnana. “Derhal bize bundan daha normal bir dadı bulup yollasın.”

“Rahatsız ettiğim için kusura bakmayın” dedi bir anda toplantı odasının ortasında beliren Mama Nono. “Ama acele etmenizi rica etmek zorundayım. Doğuma yalnızca altı dakika kaldı.”

Avidya, “Ne doğumu ayol, ben daha topu topu on bir haftalık hamileyim...” diyecek olduysa da, hızlıca karşısına geçip gözlerini onun gözbebeklerine kilitleyen Mama Nono son derece yumuşak bir ses tonuyla sakin olmasını ve tüm söylediklerini yapmasını telkin etmeye başladı.

Ajnana, “Bu kadın sana niye böyle dik dik bakıyor ayol, deli mi ne?” diye söylenirken Avidya çoktan Mama Nono’nun elinden tutmuş, bahçeye çıkmış ve çimlere uzanmıştı bile.

“Annen olarak seni uyarıyorum!” diye seslenerek peşlerinden koştu Ajnana. “Sakin o üşütüğün dediklerini yapmaya kalkışma!”

“Glug glug glug...” diyerek geçti Camio.

Mama Nono, “Şimdi, gözlerini kapat ve derin derin nefes al” diye fısıldadı, dudaklarında ilahi bir tebessümle adeta uyuklamakta olan Avidya’ya. “Bütün düşünceni sonsuzluk üzerinde yoğunlaştır. En ufak bir acı bile hissetmeyeceksin, her şey bir çırpıda olup bitecek.”

“Yetişin!” diye avazı çıktığı kadar bağırdı Ajnana. “Kızıma kara büyü yapıyorlar!”

“Sakin olmazsanız meditasyondan çıkararak kızınıza zarar vereceksiniz” diye uyardı Mama Nono.

“Kurtarın!” diye haykırdı Ajnana, gözyaşları içinde. “Dadı kılığına girmiş cadıların eline düştük!”

O ana değin Avidya'nın yanında diz çökmüş oturmakta olan Mama Nono, birdenbire ayağa kalkarak ağlama ve sızlanmaları bitmek bilmeyen Ajnana'ya doğru bir uzun, bir de kısa adım attıktan sonra gözlerini çılginca feryat etmekte olan kadının gözbebeklerine kilitledi ve yüksek sesle yedi defa “Shem ha-Mephoresh!” dedi.

“Evimizi ecinniler bastı!” diye dövündü Ajnana. “İfritlerin elinde oyuncak olduk!”

Aslında dövünemiyor, yalnızca dövünmekte olduğunu zannediyordu çünkü Mama Nono'nun biraz evvel söylediği sözlerin hemen ardından bütün vücudu taş kesilmişti.

Ajnana'yı susturduktan sonra Avidya'nın yanına dönüp talimatlar vermeye devam eden Mama Nono, “Burun deliklerinin kaşındığını hissediyorsun” dedi. “Kaşıntı gittikçe artıyor, dayanılmaz hale geliyor. Hapşırma ihtiyacı hissediyorsun. Ben üçe kadar sayınca öyle kuvvetli hapşıracaksın ki, hapşırığının şiddeti bebeği kolayca dışarı atacak.”

“Annen olarak seni uyarıyorum!” diye bağırdı Ajnana. “Sakin bu iblisin dediklerini yapmaya kalkışma!”

Aslında bağırıyor, yalnızca bağırmakta olduğunu zannediyordu çünkü Mama Nono'nun biraz evvel söylediği sözlerin hemen ardından bütün vücudu taş kesilmişti.

“Bir...” dedi Mama Nono.

“Annen olarak seni uyarıyorum!” diye yalvardı Ajnana. “Sakin hapşırma kalkışma!”

Aslında yalvaramıyor, yalnızca yalvarmakta olduğunu zannediyordu çünkü Mama Nono'nun biraz evvel söylediği sözlerin hemen ardından bütün vücudu taş kesilmişti.

“İki...” dedi Mama Nono.

“Annen olarak seni uyarıyorum!” diye ağladı Ajnana. “Sakın böyle zamansız doğum yapmaya kalkışma! Parmak çocuk doğuracaksın, kocan seni boşayacak.”

Aslında ağlayamıyor, yalnızca ağlamakta olduğunu zannediyordu çünkü Mama Nono'nun biraz evvel söylediği sözlerin hemen ardından bütün vücudu taş kesilmişti.

“Üç...”

Mama Nono'nun sayımı bittiği anda doğan Seraphim, zümrüt yeşili gözlerini dünyaya gülücükler saçarak açtı. Henüz on bir haftalıkken doğmuş olmasına rağmen, en az dokuz aylık bir bebek kadar kilolu ve sağlıklıydı. Uzun siyah saçları sımsıkı arkaya çekilerek düzgünce örülmüştü.

Mama Nono bebeği hemen şefkatle kucakladı ve kendi boynundaki uzun kırmızı şalı çıkarıp onun minik bedenine sardı. “Hoş geldin Seraphim” diye fısıldadı kulağına. “Seni çok özlemiştim doğrusu.”

Mama Nono'nun bu sözleri üzerine, Seraphim'in doğumunu izlemek için bahçeye toplanmış olan hüthüt kuşları sevinç içinde kanatlarını çırpıtlar ve havalanarak gözden kayboldular.

Yaşadıkları akıl ermez olayların etkisiyle bitkin düşmüş olan Ajnana, “Annen olarak seni uyardım!” diye inledi. “Beni dinleseydin, bu yecüc mecücü doğurmazdın!”

Artık inlediğini zannetmiyor, gerçekten inleyebiliyordu.

“Aman anne!” diyerek uzandığı yerden doğruldu Avidya. “Sen de amma büyütüyorsun! Ben bu durumdan gayet memnunum doğrusu. Hem tanrısal fiziğim daha fazla bozulmadan hem de hiç acı çekmeden bir çırpıda doğuruverdim.”

“Durumundan memnunmuş!” diye söylendi Ajnana. “Bebek değil iblis yavrusu doğurduğunun farkında değilsin herhalde.”

“Neresi iblis yavrusuna benziyor anlamadım. Gördüğüm kadarıyla eli yüzü düzgün, parmakları da beşer tane. Bundan iyisi can sağlığı.”

“Anasının karnından saçları düzgünce örülü çıkan bebek görülmüş şey değil!”

“Coronzon duyarsa beni boşar mı dersin?” diye sordu, anesinin sözleri üzerine endişeye kapılmaya başlayan Avidya.

“Boşamakla kalırsa öp de başına koy!” diye bağırdı Ajnana. “Anasının karnından on bir haftalıkken fırlayan bebek duyulmuş şey değil!”

Bu sırada yanlarına yaklaşan bir uşak, bahçivanın karısının da hanımefendileriyle aynı anda doğum yapmış olduğunu ancak bebeğin fiziksel özelliklerinin biraz acayip olduğunu üzüntüyle bildirdi.

“Nasıl acayip ayol?” diye sordu Ajnana. “Doğru düzgün anlatsana şunu be adam!”

“Efendim, oğlanın yüzü sanki ortadan bir çizgiyle ikiye bölünmüş gibi” dedi uşak üzüntüyle. “Yarısı beyaz tenli, diğer yarısı ise maalesef kıpkızıl ve çilli.”

“Aaa, bunun neresi acayip ayol?” dedi Ajnana. “Ona melez denir.”

“Öyle melez mi olurmuş!” diye bağırdı artık sinirleri tamamen bozulmuş, sabrı taşmış olan Ajnana. “Sen adamın anlattıklarını dinlemedin herhalde! İki yüzlü bir şey tarif ediyor. Şimdi aklımı oynatacağım ayol! Biz bu evi yatırların üzerine mi diktik? Altımızda Kızılderili mezarları mı var?”

“Aslına bakarsan biraz düşününce olup bitenleri ben de yadırgamaya başladım” dedi Avidya, kaygılı bir sesle. “Biz en iyisi bunları hiç kimseye anlatmayalım. Ben bir süre daha karnıma